

**usłysz,
czego inni nie słyszą!**
przewodnik po festiwalu

65

Warszawska Jesień
Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej

**16-24
września
2022**

POŁĄCZENIA

W połączeniu siła, cel wspólny, debata, wspólne za i przeciw. Mniej nudy i czasu na różne zgryzoty, więcej zdziwienia i spotęgowanej energii. Dlatego muzycy tworzą rozmaite grupy i zespoły, powołują orkiestrowe społeczności. Tkają sieć artystycznych powiązań omijając nadmierne, wyjęte z formaliny czasu, hierarchie. Intensywność i różnorodność tego procesu może zadziwiać. Warszawska Jesień łączy. Jest spotkaniem ludzi muzycznie niesytych, ciekawych świata i drugiego. Międzyludzkie połączenia są potrzebne zwłaszcza w czasach trudnych i niespokojnych. Ale tematy „publicystyczne” pozostawiamy w tym roku samym artystkom i artystom. Niech muzyka przyniesie sensy, przesłania i tęsknoty. Będziemy je chłonąć „współ w zespół”. I nic nas przez dziewięć dni festiwalu nie rozłączy.

Jerzy Kornowicz, dyrektor festiwalu

16 września / piątek – 21 września / środa

/ **11:00–19:00** (wtorek, środa, piątek)

/ **12:00–18:00** (sobota, niedziela)

(19 września / poniedziałek – muzeum nieczynne)

Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie

Wojciech Błażejczyk Strunofonia 3.0 **
interaktywna instalacja dźwiękowo-strunowa

Wernisaż instalacji: **16 września / piątek / 18:00**

STRUNOFONIA

Plejady dźwięków wydobywanych z obiektów dźwiękowych i instrumentów przynależnych do różnych kultur. Możesz się zdziwić, że udaje Ci się grać na kilkuset strunach na raz. Z użyciem kilku smyczków jak i specjalnie zaprogramowanego komputera, który Twoje dźwięki „słyszy” i rozwija. Aby poszybować na muzyczną orbitę nie trzeba maszyn Elona Muska. Jest Wojtek Błażejczyk i jego instalacja.

16 września / piątek – 25 września / niedziela / 17:00

Festiwalowe Radio Internetowe

Transmisje na żywo i podcasty dostępne na stronie internetowej festiwalu: www.warszawska-jesien.art.pl

RADIO JESIEŃ

Chcesz uporządkować festiwalowe wrażenia i posłuchać opinii innych? Wejdź każdego dnia Jesieni i jeden dzień po jej zakończeniu o godz. 17:00 na zakładkę Festiwalowego Radia Internetowego na stronie festiwalu. Rozmowy prowadzą: Monika Pasiecznik i Tomasz Biernacki.

16 września / piątek / 19:30

Filharmonia Narodowa / Sala Koncertowa

Rafał Zalech altówka

Henryk Kowalewicz, Mirosław Kuchlewski,

Krzysztof Stencel, Krzysztof Tomczyk waltornie

ORKIESTRA MUZYKI NOWEJ

SINFONIA VARSOVIA

Szymon Bywalec dyrygent

Gérard Grisey Les Espaces acoustiques *

SPEKTRA

Traktat, którego napisanie zabrało kompozytorowi 11 lat. Wszystko w tym wielkim cyklu jest inne niż do tej pory: współbrzmienia, rytm, frazowanie i forma. Także sposoby gry na instrumentach i orkiestracja. Jedna z muzycznych kulminacji XX wieku. Każda fizyczna właściwość – drgania, alikwoty i emisja dźwięku, ukazuje materii piękno i... ducha.

17 września / sobota / 14:00

24 września / sobota / 14:00

Podwórze kamienic przy ul. Stalowej 28 (17.09)
i ul. Stalowej 56 (24.09)

HASHTAG ENSEMBLE

Ania Karpowicz koncepcja, kierownictwo artystyczne
Radosław Wójcik koordynator

Wydarzenia w ramach projektu InSitu/City

PODWÓRZA

Partytura tworzona przez ściany, rytm okien, kształt zakamarków. Muzyka wybrzmiewająca wobec architektonicznych detali i śladów obecności dawnych mieszkańców praskich kamienic. Przy obecności kilku pokoleń – także młodych – mieszkańców dzisiejszych. Dobrze jest się czasem gdzieś zagubić, aby się odnaleźć.

17 września / sobota / 19:30

Studio Koncertowe Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego

TALEA ENSEMBLE

James Baker dyrygent

TEMPO REALE:

Francesco Canavese live electronics, urządzenia dźwiękowe

Leonardo Rubboli live electronics, urządzenia dźwiękowe

George E. Lewis Mnemosis *

Agata Zubel Flash ** (zamówienie Koussevitzky Music
Foundation, Library of Congress)

Krzysztof Wołek COH (Chocolate, Oranges and
Ham) ** (zamówienie Warszawskiej Jesieni i Instytutu
Adama Mickiewicza)

Oscar Bettison La Arqueología del Neón *

ŻYWIOŁY I ŚPIEW PIŁY

Utwory jak cztery rzeźby wykute z granitu. Pod powierzchnią wewnętrzne życie dźwięków. U George'a E. Lewisa motywy krążą symbolizując powracanie życiowych faz, incydentalnych i zasadniczych. U Krzysztofa Wołka figury dźwiękowe ukazują się jak znaki migowe, slajdy z przeszłości – wszystko w oszołamiającym tempie. U Agaty Zubel wielka intensywność akcji otwiera się co jakiś czas na laguny i fiordy improwizacji do zdjęć islandzkiej natury. Oscar Bettison wypuszcza żywioły strumieni dźwięku wpływające w łagodne zatoki wypełnione „głosem” śpiewającej... piły. Ten koncert jest niczym kolekcja brył z kosmosu. Można na ich podstawie wyobrazić sobie kilka różnych innych światów.

18 września / niedziela
/ 16:00 / 18:00 / 20:00

ATM Studio

STREFA DIALOGU – MARATON
KAMERALISTÓW

OPERA JAK U WAGNERA?

Gdyby to była opera, to rozmiarami godna Wagnera – w sążnistych trzech aktach i dziewięciu scenach. Co solista – to aria, co zespół – to recytatyw. Libretto traktowałoby o wybranych kwestiach z rzeczywistości, tworzyłoby katalog spraw, kompendium tego, co nas nurtuje. Tyle, że to nie jest opera. A jednak utwory prawią, rozmawiają ze sobą i słuchaczami oraz argumentują. Przeważnie bez słów. Dla zregenerowania nadwątlonych maratonem sił – odżywki w pobliskim barku.

18 września / niedziela
/ 16:00–17:30

ATM Studio

STREFA DIALOGU – MARATON KAMERALISTÓW
CZEŚĆ I ENERGIE

CHOPIN UNIVERSITY MODERN ENSEMBLE
Julia Kurzydłak prowadzenie zespołu
Ignacy Zalewski kierownik artystyczny zespołu

Ewa Trębacz Inanna Descending

Gośka Ispording klawesyn
Martyna Kosecka elektronika
Marco Stroppa projekcja dźwięku
Carlo Laurenzi projekt muzyki komputerowej

Miroslav Srnka Triggering *

Martyna Kosecka éskhatos | at one end of
a continuum **

Marco Stroppa r - p - o - p - h - e - s - s - a - g - r **
(zamówienie Warszawskiej Jesieni i Transit – Festival 20•21)

KWADROFONIK:

Emilia Sitarz, Bartek Wąsik fortepiany
Magdalena Kordylasińska-Pękala, Piotr Maślanka
perkusja

Artur Zagajewski basedes

Pierre Jodlowski warstwa wideo w utworze *Vanitas*

Pierre Jodlowski Vanitas *

Artur Zagajewski Danses polonaises 2

W utworze Ewy Trębacz śpiew sumeryjskiej boginy Inanny zstępującej do zaświatów, a następnie wracającej do żywych. Kompozytorska magia, muzyki mistyka... „i dal”. Mirosław Srnka docieka, co mieści się pomiędzy chwilą, gdy palec zaczyna wciskać klawisz klawesynu, a chwilą, kiedy piórko wyzwalające dźwięk szarpie strunę i każdy dźwięk staje się strzałem. Otóż mieści się tam mnóstwo wątków, także „polityczne, sportowe, humorystyczne, egzystencjalne czy klimatyczne” i kolejne. U Martyny Koseckiej „rosnąca entropia” pogłębia nieporządek dźwięków i wywołuje powolną agonię ruchu – „cierpienie wszechrzeczy”. Utwór Marco Stroppy, jak wiersz E. E. Cummingsa zajmuje się zabawą z absurdami słowa „grasshopper” (konik polny). Muzyka oddaje przeskakiwanie różnych pomysłów między klawesynem a elektroniką. Pojawia się też nieharmoniczny dźwięk dzwonu stanowiący hołd dla *Mantry* Karlheinz Stockhausena. Pierre’a Jodlowskiego realno-wirtualna „wizualna choreografia” tworzy pomiędzy sceną, a warstwą wideo dyskurs o cywilizacji i zasobach natury. O jej wyniszczeniu przez pęd do konsumpcji. Artura Zagajewskiego płaszczyzny dźwiękowe przypominają murale odnoszące się do ulicznych demonstracji znanych nam z ostatnich lat. Utwór niczym swoisty reportaż. Widać i słyszać, że narodowego poloneza tańczymy inaczej, niż w życzeniowych wyobrażeniach. Do tego tańca w szczególności doradzane jest zgodne połączenie.

18 września / niedziela
/ 18:00–19:30

ATM Studio

STREFA DIALOGU – MARATON KAMERALISTÓW
CZĘŚĆ II *PULSACJE*

DUO VAN VLIET:

Rafał Łuc akordeon

Rafał Zalech altówka

James Black warstwa wideo w utworze *HEL*

Monika Szpyrka Unhelpful Thinking Styles

James Black *HEL* ** (zamówienie Warszawskiej Jesieni)

NEOQUARTET:

Karolina Piątkowska-Nowicka I skrzypce

Paweł Kapica II skrzypce

Michał Markiewicz altówka

Krzysztof Pawłowski wiolonczela

Aleksandra Chciuk warstwa wideo w utworze *Polskie krzesło*

Bohdan Sehin Talos

Anna Sowa *Polskie krzesło* *

Paweł Szymański to tylko muzyka

TALEA ENSEMBLE

James Baker dyrygent

Sarah Hennies *Clock Dies* *

Tajemnicze znaki z przestrzeni u Moniki Szyrki. W pauzach pomiędzy dźwiękami pozostajemy sami z pobudzoną wyobraźnią. James Black mierzy się (zadrzyj słuchaczu) z... piekłem. Píše: „pomimo, że w nie nie wierzymy, gdzieś w podświadomości jesteśmy jakby przekonani, że tam pójdziemy”. Niech każdy mówi za siebie. Bohdan Sehín dotyka piekła rzeczywistego – horrendum rosyjskiej wojny w Ukrainie trwającej wg słów kompozytora od 2014 roku – momentu powstania jego utworu. Kompozytor już wtedy wiedział, to co my wiemy dopiero teraz. Krzesło polskie (nie mylić z ławeczką) to perski termin określający „siedzisko z drewna giętego”, którego technika wyrabiania dotarła do Iranu dzięki polskim uchodźcom. Zaskakująca kulturowa koneksja i obiekt kompozytorskiej uwagi Anny Sowy. Muzyka Pawła Szymańskiego nigdy nie była „tylko muzyką”. Posiada pozamuzyczne właściwości terapeutyczne, pokrzepia klarownością. Czy nowy utwór kompozytora okaże się być „tylko muzyką” – dowiemy się dopiero na koncercie. Sarah Hennies zajmuje się rytmem dobowym – jego wpływem na ludzkie funkcjonowanie. Kiedy połączenia w „ekosystemie wyobrażonym przez zespół ulegają zaburzeniu, oscylacja czasu staje się nieregularna”. Rytm ustaje, a zegar umiera. Na szczęście cisza przynosi od oscylacji wyzwolenie.

18 września / niedziela
/ 20:00–21:30

ATM Studio

STREFA DIALOGU – MARATON KAMERALISTÓW
CZĘŚĆ III ZJAWISKA

HOB-BEATS PERCUSSION GROUP:

Magdalena Kordylasińska-Pękala

Miłosz Pękala kierownictwo artystyczne

Olga Przybył

Bartłomiej Sutt

Tomasz Sikorski Intersections *

Lubawa Sydorenko Beyond dreams **

(zamówienie Warszawskiej Jesieni)

Małgorzata Walentynowicz fortepian, media elektroniczne

Dorota Walentynowicz wideo w utworze *Rituals*

Sławomir Wojciechowski elektronika

Sławomir Wojciechowski *Rituals*

Michael Beil Key Jane

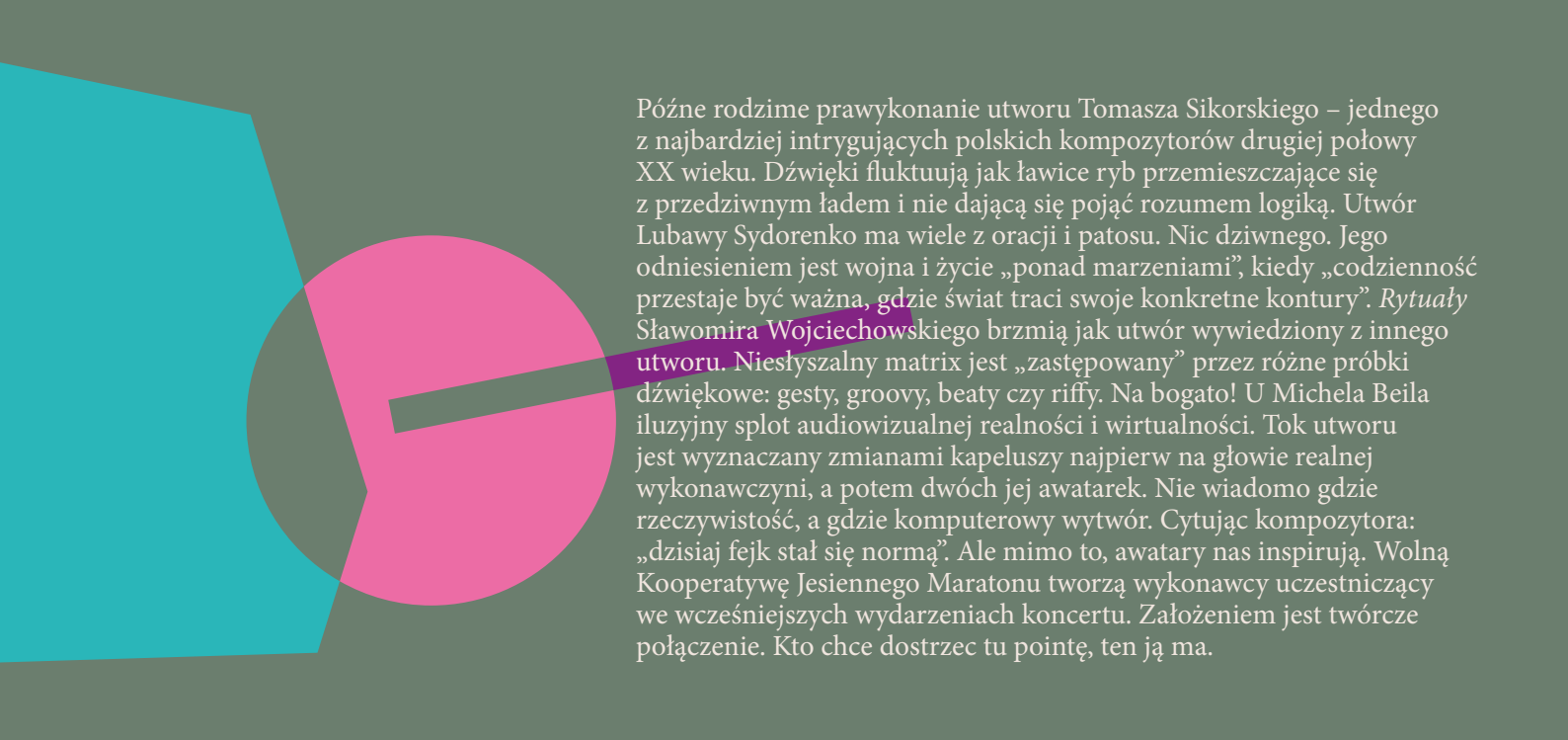
WOLNA KOOPERATYWA JESIENNEGO MARATONU

Jerzy Kornowicz zamysł i koordynacja wykonawcza

WOLNA KOOPERATYWA JESIENNEGO MARATONU

Unity Lines **

konstrukcje improwizowane

The background features abstract geometric shapes: a teal polygon on the left, a pink circle in the center, and a grey horizontal bar overlapping the pink circle. The text is positioned to the right of these shapes.

Późne rodzime prawykonanie utworu Tomasza Sikorskiego – jednego z najbardziej intrygujących polskich kompozytorów drugiej połowy XX wieku. Dźwięki fluktuują jak ławice ryb przemieszczające się z przedziwnym ładem i nie dającą się pojąć rozumem logiką. Utwór Lubawy Sydorenko ma wiele z oracji i patosu. Nic dziwnego. Jego odniesieniem jest wojna i życie „ponad marzeniami”, kiedy „codziennosc przestaje być ważna, gdzie świat traci swoje konkretne kontury”. *Rytuały* Sławomira Wojciechowskiego brzmią jak utwór wywiedziony z innego utworu. Niesłyszalny matrix jest „zastępowany” przez różne próbki dźwiękowe: gesty, groovy, beaty czy rify. Na bogato! U Michela Beila iluzyjny splot audiowizualnej realności i wirtualności. Tok utworu jest wyznaczany zmianami kapeluszy najpierw na głowie realnej wykonawczynie, a potem dwóch jej awatarek. Nie wiadomo gdzie rzeczywistość, a gdzie komputerowy wytwór. Cytując kompozytora: „dzisiaj fejk stał się normą”. Ale mimo to, awatary nas inspirują. Wolną Kooperatywę Jesiennego Maratonu tworzą wykonawcy uczestniczący we wcześniejszych wydarzeniach koncertu. Założeniem jest twórcze połączenie. Kto chce dostrzec tu pointę, ten ją ma.

18 września / niedziela

19 września / poniedziałek

/ 22:30

Komuna Warszawa

MATCH MATCH ENSEMBLE

RADICAL POLISH ARKESTRA

TEATR BEZDOMNYCH

Lilianna Krych dyrygentka

Hubert Zemler kierownictwo artystyczne

Michał Mendyk kurator

Cornelius Cardew The Great Learning: Paragraph 2

David Lang the little match girl passion

Cornelius Cardew The Great Learning: Paragraph 7

MUZYKA SPOŁECZNEJ PRZEMIANY

Utwory Corneliusa Cardew to księgi obliczone na przemianę człowieka i społeczeństwa. Zawierają wskazania wykonawcze niczym społeczne zasady. Nieprzypadkowo utwory Cardew często prezentują zespoły o pozamuzycznej tożsamości. Najważniejsze wydarza się pomiędzy samymi wykonawcami oraz między nimi a publicznością. Trzeba być w środku. Davida Langa pasja o cierpieniach biednej dziewczynki z zapałkami z duńskiego miasta jest przez kompozytora odniesiona do pasji Jezusowej oraz, formalnie, do *Pasji wg św. Mateusza* Jana Sebastiana Bacha. Literalnie jednak nie ma w utworze ani Bacha ani cytatów z ewangelii. Kompozytorską intencją jest nadanie cierpieniu dziewczynki wyższego celu i sensu, w miejsce otaczającego nas nazbyt często absurdu.

19 września /
poniedziałek
/ 19:30

Studio Koncertowe Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego

**EUROPEAN WORKSHOP FOR
CONTEMPORARY MUSIC**
Rüdiger Bohn dyrygent

Aleksandra Gryka einerjedeneither
Sarah Nemtsov MOOS *
Alvin Singleton Again
Iannis Xenakis Jalons

EKSPEDYCJE

Jest w utworze Aleksandry Gryki dramat i powaga – zawsze to wyprawa do Hadesu. Trwa spektakl na niewidocznej scenie. Im dłużej, tym większą stanowiąc zagadkę. Utwór powstał z inspiracji poematem Czesława Miłosza *Orfeusz i Eurydyka* z roku 2002. Zwraca uwagę podobieństwo tematów z utworem Ewy Trębacz *Inanna Descending* (18.09, ATM Studio). U Sary Nemtsov mikrofony zbierają brzmienia różnych grup instrumentów i dostarczają je do perkusisty. Jego stanowisko to mikroskop, który wzmacnia otrzymane brzmienia dzięki przetwornikom sterowanym nogami. Muzyk gra, jakby stąpał po mchu. Raport z życia dźwięków z utworu Alvina Singletona mógłby zawierać zapis daremnych prób zdobycia jakiegoś szczytu. Ale w końcu udaje się. Słychać powitalne trąby, jest frenetyczny szkwał perkusji. Ale trochę tu pusto... Ech, chciałoby się przeżyć to raz jeszcze – again. Na utwór Iannisa Xenakisa składają się surowe sytuacje dźwiękowe, obrazy, jakby zapisu podróży. *Jalons* to antyczne kamienie milowe. Trzeba je było zaliczyć, zanim ktoś kiedyś dotarł do Rzymu, a teraz np. do Brukseli. Orkiestra młodych wykonawców z Polski i Niemiec po raz kolejny na Jesieni, we współpracy z Uniwersytetem Muzycznym Fryderyka Chopina i Chopin University Modern Ensemble.

20 września / wtorek / 19:30

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina
/ Sala Koncertowa

Manuel Alcaraz Clemente perkusja
SCHALLFELD ENSEMBLE
Leonhard Garms dyrygent

Pierluigi Billone MAAT ME *

Dominik Karski The Unknowable ** (zamówienie
Warszawskiej Jesieni)

Anna Korsun Spleen *

Franck Bedrossian It *

GESTY, ROZBŁYSKI, ŁKANIE I PĘD

W utworze Pierluigiego Billone perkusja jest głównym aktorem w spektaklu przypominającym japoński teatr Nō. Ręce perkusisty dotykają bębna, często bez wyzwania z niego dźwięku, za to snując jakąś opowieść. Trwa rytuał procedur, które nieuchronnie muszą się do końca wypełnić. Faktura muzyki Dominika Karskiego jest gęsta dzięki złożeniu warstw dźwiękowych. Ich suma to przestrzeń kosmicznych mikro-dramatów, a nie łagodnie pełzających gwiazd. Jak pisze kompozytor: „znajdź sobie miejsce w przestrzeni nocnego nieba, a ujrzysz miliony niepoznawalnych prawd, które odwzajemniają twoje spojrzenie”. Owe „prawdy” przydają utworowi niepokoju. Anna Korsun spowija nas w tren smug instrumentalnych i linii ludzkiego głosu. Narastające glissanda upodabniają się do syren alarmowych. Głosy zaczynają brzmieć jak chór. Szeroka połać dźwięku unosi się do góry i przechodzi w szept. Modlitwa? Utwór Francka Bedrossiana można

usportowić: oto ataki i wybrzmienia pełne alikwot i powietrza falującego w instrumentach. Nagle klarnet swinguje, przystępuje do improwizowanych z charakteru przebiegów. Biegniki przetaczają się przez całą skalę różnych instrumentów. Po pierwszym wzburzeniu – faza odprężenia. Ale akcja znowu się zawiązuje. Pojawia się na pół-klasterowy melizmat. Jeden i drugi. To cytat? Nie wiadomo. Wszyscy ruszają do przodu. Ostre „free” przechodzi od jednego muzyka do drugiego. Znowu odprężenie – instrumenty „mruczą murmurando”. Kolejna sekwencja „krzywych” akordów. W końcu zasadnicza, rozgadana i brawurowa kulminacja. Gooooool! To znaczy: „w punkt” – z dobitnym akcentem kończącym tok. Jest „czad”. I dużo więcej.

20 września / wtorek / 22:30

Polskie Wydawnictwo Muzyczne

Maciej Frąckiewicz akordeon, akordeon basowy

Leszek Lorent perkusja

ANDRZEJ KRZANOWSKI. WIZJONERSKA MUZYKA
AKORDEONOWA – KONCERT SPECJALNY
POLSKIEGO WYDAWNICTWA MUZYCZNEGO

Andrzej Krzanowski Reliefs I, II, VI, VII, VIII

DUSZY RZEŹBIENIE

Niezależnie od tego, czy muzyka jest zła, czy dobra, może się jeszcze po prostu starzeć. *Reliefów* Andrzeja Krzanowskiego to nie dotyczy. Po latach od powstania odślaniają świeże pokłady i znaczenia. Słuchając ich ma się wrażenie, że oto coś cennego dla siebie się odnalazło. Jakbyśmy byli, każdy z osobna, adresatami przesłań tych utworów. Muzyka jak list – konieczny do odbioru. Polecony.

21 września / środa / 19:30

ATM Studio

ULYSSES PERCUSSION ENSEMBLE

Rémi Schwartz (Percussions de Strasbourg) prowadzenie i przygotowanie zespołu

Iannis Xenakis Métaux z cyklu Pléiades

Kazimierz Serocki Continuum

James A.-McEwan a/mi[d]st a/noise_and, [-d]is_interference/// * (zamówienie Warszawskiej Jesieni, Time of Music i Gaudeamus)

Malika Kishino Sange *

Mioko Yokoyama Talking metals, talking drums * (zamówienie Warszawskiej Jesieni, Time of Music i Gaudeamus)

Iannis Xenakis Peaux z cyklu Pléiades

KONOTACJE KONTYNUACJI

Perkusyjne utwory Jamesa A.-McEwana, Maliki Kishino i Mioko Yokoyamy – kompozytorskiej trójki rekomendowanej przez europejskie festiwale skupione w sieci Ulysses. Muzyka Iannisa Xenakisa odczytana przez nowe pokolenie wykonawców z Ulysses Percussion Ensemble. *Continuum* Kazimierza Serockiego wracające na Jesień z „błogosławieństwem” grupy Les Percussions de Strasbourg, dla którego to zespołu Kazimierz Serocki utwór ten ponad pół wieku temu napisał. Rémi Schwartz z obecnego składu Les Percussions de Strasbourg przygotował utwór Serockiego z młodymi muzykami z Ulysses Percussion Ensemble i na koncercie występuje wraz z nimi. Skomplikowane? Tak z konotacjami bywa. Ważne, że trwa wielkie *continuum* nowej muzyki i jej artystów.

21 września / środa / 22:30

Garnizon Sztuki

BIT20 ENSEMBLE

Christian Karlsen dyrygent

Trond Jarle Madsen dyrektor artystyczny

Thorolf Thuestad projekcja dźwięku

Daniel Kapusta projekcja wideo

Kjetil Fluge manager produkcji

Olga Neuwirth muzyka do filmu niemego *Die Stadt ohne Juden* w reż. Hansa Karla Breslauera

SZTUKA SPOŁECZNEJ ARTYTMETYKI

Tytułowe OHNE („bez”) urzeczywistnia się na wiele sposobów. „Wizjonerzy” wyznaczają dowolne grupy ludzi do publicznego potępienia za różne przypisywane im winy, co prowadzi do grup tych społecznej i fizycznej eliminacji. „Wizjonerzy” ci są mistrzami społecznego odejmowania. Nie dla nich sztuka dodawania – wspólnotowej inkluzywności, ludzi nawzajem do siebie przyłączania. „Miasto bez Żydów” – odnaleziony po latach austriacki niemy film z 1924 roku, uważany jest za pierwsze na świecie wyraźne oświadczenie filmowe przeciwko antysemityzmowi. W 2017 roku obraz został przez Olę Neuwirth opatrzony sugestywną muzyką wykonywaną na żywo. Ideologie i technologie społecznego wykluczania wielokrotnie się od tego czasu objawiły ponownie. Arytmetyka odejmowania nadal jest stosowana.

22 września / czwartek / 19:30

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina
/ Sala Koncertowa

KWARTLUDIUM
NFM ORKIESTRA LEOPOLDINUM
Christian Danowicz dyrygent

Aleksander Kościów Shores of Scáth Scamaill **
(zamówienie Warszawskiej Jesieni)

Henrik Denerin collide *

Jacek Sotomski Transinstrumentalizm **
(zamówienie Warszawskiej Jesieni)

Katarina Gryvul Vydykh **

Lucas Fagin Space-Junk *

KWART – POLDINUM

W utworze Aleksandra Kościowa nostalgia i czas przeszły dokonany. Muzyczna inspiracja krąży wokół fotografii – niewyraźnych, jak ze starych gazet. Czas muzyczny przypomina celebrację. Rzadkie instrumenty: klarnet kontrabasowy w partii solisty, czy też, psując niespodziankę, harmonijki ustne. Henrik Denerin gwałtowność zderza z fazami wzajemnego nasłuchiwania. Cztery części – każda z tytułem w innym języku (to za *Biegunami* Olgi Tokarczuk) – nie są grane kolejno, lecz rozczłonkowane i rozmieszczone na całej przestrzeni utworu. Partie improwizowane przydają muzyce kapryśnej swobody. Utwór Jacka Sotomskiego nawiązuje do historycznego gatunku concerto grosso. Soliści to muzycy Kwartludium i komputer. Orkiestra – akompaniuje. Kompozytor często przekraczał różne konwencje, ale nie archaizował. Jak to będzie tym razem? „Vydykh” w języku ukraińskim oznacza „wydech”. „Obecnie wszyscy żyjemy na wdechu... wydech nie istnieje. Jeszcze nie – i nie będzie go, dopóki wojna się nie skończy. A nawet i wtedy nie będziemy mogli odetchnąć w pełni. Bo pamięć pozostanie w nas na zawsze.” (Katarina Gryvul). U Lucasa Fagina dwudziestu dwóch muzyków rozstawionych wokół i pośród publiczności. Dźwięki podążają przez przestrzeń różnymi trajektoriami niczym „kosmiczne śmieci”. Jak pisze kompozytor: „kompozycja tego utworu była istnym labiryntem.” Słuchanie tego utworu też odbywa się w labiryncie.

23 września / piątek / 19:30

Nowa Miodowa / Sala Koncertowa ZPSM nr 1

ENSEMBLE FOR NEW MUSIC TALLINN

Arash Yazdani dyrygent

Karl Erik Laas reżyseria dźwięku

Jeffrey Arlo Brown Motion Harmony #6 *

Arash Yazdani Demodulation *

Żaneta Rydzewska Elusive **

(zamówienie Warszawskiej Jesieni)

Hugo Morales Murguía Variable Axial Flux *

Yair Klartag Pros matematikous *

Arash Yazdani Instruction Manual of How to Learn
Stop Worrying and Love the Bomb in 5 minutes *

WSZYSTKO INACZEJ

Koncert na mechaniczne i elektryczne przedmioty, także klasyczne instrumenty, ale stosowane „inaczej”. „Inny” jest też przepływ czasu, aura mikrotonów i faktura utworów. Będą wahadła – z efektem Dopplera, demodulowanie, które rodzi w uchu brzmienie „inne” niż w instrumencie, muzyka inspirowana Maurice’em Merleau-Pontym, suszarki do włosów, irracjonalna progresja i instruktarz, jak pokochać bombę. Lepiej się trzymać fotela.

23 września / piątek / 22:30

Garnizon Sztuki

**PROMODERN
SPÓŁDZIELNIA MUZYCZNA
CONTEMPORARY ENSEMBLE**

Marcin Rupociński realizacja warstwy
wizualnej

Natalia Babińska współpraca reżyserska
i dramaturgiczna

Rafał Augustyn Verbalia III **
(zamówienie Warszawskiej Jesieni)

SUMMA

Muzyka to nie tylko dźwięki, ale czy jest językiem? Rafał Augustyn: „moim zdaniem raczej nie, ale i tak wszystko zależy od tego, jak rozumiemy język, muzykę, a także... samo słowo <jest>.” Zaiste... Rafał Augustyn to postać nie mieszcząca się w żadnych ramach: kompozytor, pisarz i filolog w jednej osobie. W *Verbaliach III* wchodzi w tropy, którymi podążali kompozytorzy od Bogusława Schaeffera po Heinera Goebbelsa, od Dietera Schnebla po Mauricia Kagela i najważniejszego dla Rafała Augustyna – Luciano Berio. Na ile utwór Rafała Augustyna jest przede wszystkim muzyczny, a na ile ma coś z traktatu? Namysł nad tym pytaniem uważam za otwarty.

24 września / sobota / 19:30

Filharmonia Narodowa / Sala Koncertowa

Michał Sławecki kontratenor

Adam Kośmieja fortepian

ORKIESTRA FILHARMONII NARODOWEJ

Vimbayi Kaziboni dyrygent

Francesco Filidei Tre Quadri * (I cz. zamówienie
Warszawskiej Jesieni, Milano Musica, Casa da Música
w Porto)

Sam Pluta Seeker ** (zamówienie Warszawskiej Jesieni
i Instytutu Adama Mickiewicza)

Alla Zagaykevych Prostory Svitla ** (zamówienie
Warszawskiej Jesieni i Instytutu Adama Mickiewicza)

Rafał Ryterski Totentanz ** (zamówienie Warszawskiej
Jesieni i Filharmonii Narodowej)

KONCERT PREMIER

Tre Quadri – „obrachunek” z koncertem fortepianowym. Są tu historyczne zjawiska formalne i harmoniczne. Są fragmenty barokowych i klasycznych utworów podlegające przetworzeniu. Bo utwór stanowi rozprawę o byciu jednocześnie „teraz” i „dawniej”. Żyjemy podwójnie, choć nie zawsze o tym wiemy. Pandemia zmieniła więcej w naszym życiu niżby wynikało to ze stanu płuc. Przemodelowała odbiór świata. Utwór Sama Pluty „stanowi próbę sportretowania dźwiękiem owego innego stanu świadomości, wciąż niestabilnego.” Wiele osób mogłoby stan ten rozpoznać u siebie. Utwór Ally Zagaykevych to dedykacja dla Józefa Patkowskiego, założyciela i dyrektora Studia Eksperymentalnego Polskiego Radia. W Studio rodziły się dźwięki „nie z tego świata”, podobno z Marsa. Kompozytorka sądzi, że ludzkość wciąż potrzebuje „ambasadorów przyszłości”. Takich jak Józef Patkowski, jak ukraiński twórca koncepcji „konstruktywnego dynamizmu” – Walerian Poliszczuk działający w latach 20. i 30. XX wieku w Charkowie. Rzeczywistość jest dynamiczna. I żaden dekret tego nie zmieni. Długi jest katalog dotyczących nas problemów, które dziś „trawi” kultura rave – muzyki i tańca klubowego. Rafał Ryterski: „po raz pierwszy od dłuższego czasu w historii ludzkości problemy zaczęły dotyczyć wszystkich, niezależnie od wieku, płci, pochodzenia, koloru skóry, religii, orientacji... Taniec ze śmiercią to także taniec z życiem... Ale nie jesteśmy sami – tańczymy w rytm bicia serc i wspólnego oddychania... Czy to w Carrefourze na Powiślu, na granicy polsko-ukraińskiej... w szpitalu chorób zakaźnych, w klubie Jasna 1... przy ławeczce nad Wisłą, czy na moście Poniatowskiego – patrząc w poranek, jak błogosławi kończącą się Paradę Równości.”

Warszawska Jesień

dla dzieci w wieku 0-12 lat

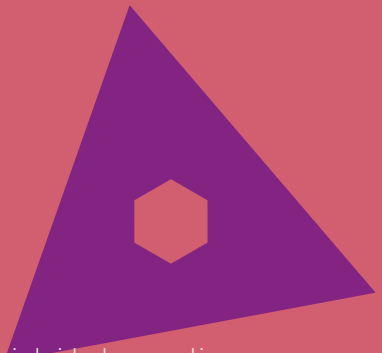

„Dokazujemy” w czterech miejscach Warszawy. Dołącz do nas!

Do Muzeum Warszawy, gdzie instalacja artysty-konstruktora Michała Silskiego, przypomni o istnieniu nieoczywistego, ale całkiem naturalnego zjawiska synestezji.

Do Teatru Lalek Guliwer – na premierowy spektakl muzyczny twórców z Ukrainy: o tym, jak mieszkańcy miasta Rondo tworzą wspólnotę, by pokonać zło – niszczącą wszystko Wojnę.

Do Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina – na spotkanie z *Meloharmoidiochordofonem*. Co to za stwór? Istota żywa czy rzecz? Jakie wyrazy i pojęcia połączyły się w to dziwne słowo? I czy ktoś jest w stanie to słowo powtórzyć?

Do Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie – na koncert *Lulabaje*, w czasie którego osiem tradycyjnych melodii połączy się z ośmioma emocjami. By pokazać, że w każdej kulturze i każdym miejscu emocje przenikają muzykę, a muzyka nie istnieje bez emocji.

16 września / piątek – 25 września / niedziela

16 września / piątek / 11:00–18:00
17 września / sobota / 11:00–20:00
18 września / niedziela / 11:00–18:00
19 września – muzeum nieczynne
20 września / wtorek / 09:00–17:00
21 września / środa / 9:00–17:00
22 września / czwartek / 9:00–19:00
23 września / piątek / 9:00–17:00
24 września / sobota / 11:00–19:00
25 września / niedziela / 9:00–17:00

Muzeum Warszawy / Sień kamienicy Baryczków

Michał Silski instalacja wizualno-dźwiękowa

Paweł Hendrich muzyka do audiowizji
dziecięcej *Kolorytm*

Tomasz Strojecki warstwa wizualna
do audiowizji dziecięcej *Kolorytm*

Michał Silski Ruch, dźwięk i kolor, czyli wyspy na oceanie czasu ** (zamówienie Warszawskiej Jesieni)
instalacja wizualno-dźwiękowa

Paweł Hendrich / Tomasz Strojecki *Kolorytm* **
(zamówienie Warszawskiej Jesieni)
audiowizja dziecięca w ramach aplikacji z materiałami
edukacyjnymi i artystycznymi projektu

Wernisaż: **16 września / piątek / 17:00**

17 września / sobota
/ 11:00 i 13:00

Teatr Lalek Guliwer

Obsada:

Damian Kamiński Danek

Anna Przygoda Gwiazdka

Mariia Senko Róża

Błażej Twarowski Fabian

Jacek Poniński Chór Kwiatów

Honorata Zajączkowska Chór Kwiatów

Dagna Sadkowska skrzypce

Agnieszka Podłucka altówka

Dominik Płociński wiolonczela

Mariusz Gołosz scenariusz

Anita Piotrowska reżyseria

Franciszek Orłowski scenografia

Yasia Khomenko projekty kostiumów

Błażej Twarowski ruch sceniczny

Prot Jarnuszkiewicz reżyseria światła

Anna Kierkosz, Robert Drobnuch zespół kuratorski

Bohdana Frolyak Wojna, która zmieniła Rondo / Війна, що змінила Рондо ** (zamówienie Warszawskiej Jesieni i Teatru Lalek Guliwer)

spektakl muzyczny na podstawie książki Romany Romanyszyn i Andrija Łesiwa

18 września / niedziela / 11:00 i 13:00

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina

Dzieci z Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. Karola Szymanowskiego w Warszawie głosy, fortepian, ruch, improwizacja
Szabolcs Esztényi fortepian totalny

Wojciech Błażejczyk instrumenty strunowe, improwizacja

Agnieszka Widlarz kierownictwo muzyczne,
przygotowanie dzieci, improwizacja

Ewa Czuchaj malarstwo

Ola Rajska performans, animacja

Anna Szawiel animacja, prowadzenie

Anna Kierkosz animacja, prowadzenie

MELOHARMOIDIOCHORDOFON

**Dzieci z Zespołu Państwowych Szkół
Muzycznych im. Karola Szymanowskiego
w Warszawie** Rozmowa z fortepianem,

Meloharmoidiochordofon **, Strunogłósy **,
Niespodzianki **

Szabolcs Esztényi U zegarmistrza

Wojciech Błażejczyk Strunofonki **

Agnieszka Widlarz Abstrakcja,

Pomiędzy wierszami

Szabolcs Esztényi improwizacja **

24 września / sobota / 11:00 i 13:00

Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie

Katarina Aleksić skrzypce, wybór kołysanek i koncepcja
muzyczna koncertu

BASTARDA:

Paweł Szamburski klarnet

Michał Górczyński klarnet kontrabasowy

Tomasz Pokrzywiński wiolonczela

Anna Szawiel scenariusz, reżyseria, prowadzenie

Qinke Chang wizualizacje

Katarina Aleksić, Bastarda Lułabaje **

(zamówienie Warszawskiej Jesieni)

współczesne improwizacje na temat

ośmiu melodii tradycyjnych

Warszawska Jesień Klubowo

Spotkania „po godzinach” z dialogującymi ze sobą zjawiskami muzycznymi „przychodzącymi” z różnych kulturowych przestrzeni i środowisk. Take your time.

17 września / sobota / 22:30

Pardon, To Tu

Krzysztof Cybulski autorskie obiekty dźwiękowe

Sam Pluta/Peter Evans Duo:

Sam Pluta live electronics

Peter Evans trąbka

Krzysztof Cybulski Modular Process Music

Sam Pluta/Peter Evans Duo improwizacja

OBIEKT, KOMPUTER, IMPROWIZACJA

Krzysztof Cybulski: „Muzyka procesualna to taka, w której twórca zamiast komponować utwór, projektuje proces” generujący ostateczny przebieg dźwiękowy. Brzmia obiekty i konstrukcje dźwiękowe. Kompozytor wprowadza nas w sam proces powstawania muzyki, którego uczytelniczenie jest założeniem utworu. Grający na trąbce i live electronics duet Sama Pluty i Petera Evansa tworzy wyrafinowane konstrukcje dźwiękowe z zastosowaniem improwizacji i komponowania intuicyjnego. Obaj muzycy pisują też muzykę orkiestrową, co w przypadku Sama Pluty udoitni koncert finałowy festiwalu (24.09).

22 września / czwartek / 22:30

Pardon, To Tu

Sofia Jernberg głos
Scanner (Robin Rimbaud) live electronics

Georges Aperghis Récitations (fragmenty)
Sofia Jernberg improwizacja
Sofia Jernberg, Scanner (Robin Rimbaud)
improwizacja
Scanner (Robin Rimbaud) Struktura Revisited **

U Georges'a Aperghisa muzyka języka i mowa dźwięku – podprogowe w odbiorze. W improwizacjach Sofii Jernberg – fantastyczna cielesność brzmienia, sama prawda skąpana w oceanie „znaków” fonicznych. Co przyniesie spotkanie śpiewaczki ze Scannerem? – nie sposób przewidzieć. Wyobraźnia podpowiada, że ich światy mogą się z fantastycznym efektem scalić. Sam już występujący Scanner ukoji swoją wizję kosmosu. Chciałoby się, aby w rzeczywistości tak łagodnego w pływach materii, ale też tak ekstatycznego jak brzmiąca muzyka.

Nie tylko dźwięki

SPOTKANIA W AUSTRIACKIM FORUM KULTURY

MUZYCY MÓWIĄ

Przyjdź na spotkania z kompozytorami i wykonawcami. By się dowiedzieć kim są i co tak naprawdę myślą. By lepiej rozumieć pisaną i wykonywaną przez nich muzykę. Spotkania prowadzą Aleksandra Bilińska, Krzysztof Kwiatkowski i Jan Topolski.

17 września / sobota / **12:00**

Spotkanie z wykonawcami *Les Espaces acoustiques* Gérarda Griseya: **Rafałem Zalechem i Szymonem Bywalcem**

19 września / poniedziałek / **10:00**

Spotkanie z kompozytorką: **Ewa Trębacz**

19 września / poniedziałek / **12:00**

Spotkanie z kompozytorem: **Sam Pluta**

21 września / środa / **12:00**

Spotkanie z kompozytorem: **Franck Bedrossian**

22 września / czwartek / **12:00**

Spotkanie z kompozytorką: **Alla Zagaykevych**

23 września / piątek / **12:00**

Spotkanie z kompozytorem: **Francesco Filidei**

24 września / sobota / **10:00**

Spotkanie z kompozytorem: **Aleksander Kościów**

24 września / sobota / **12:00**

Spotkanie z kompozytorem i wykonawcami: **Rafał Augustyn oraz muzycy proModern i Spółdzielni Muzycznej**

Miejsca koncertów

Filharmonia Narodowa / Jasna 5

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda

Lutosławskiego / Modzelewskiego 59

ATM Studio / Wał Miedzeszyński 384

Komuna Warszawa / Emilii Plater 31

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina / Okólnik 2

Garnizon Sztuki / Konopnickiej 6

Nowa Miodowa / Rakowiecka 21

Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie

/ Kredytowa 1

Austriackie Forum Kultury / Próżna 7/9

Podwórka kamienic przy ul. Stalowej 28 i 56

Muzeum Warszawy / Rynek Starego Miasta 28-42

Teatr Lalek Guliwer / Różana 16

Pardon, To Tu / Al. Armii Ludowej 14

Polskie Wydawnictwo Muzyczne / Fredry 8

Imprezy towarzyszące:

koncerty, słuchowiska, spektakl, prezentacja portalu,
spotkania promujące książki, panel dyskusyjny, wystawa

Szczegóły na: www.warszawska-jesien.art.pl

** prawykonanie

* pierwsze wykonanie w Polsce

Organizatorzy zastrzegają sobie możliwość zmian w programie.

Informacje o biletach dostępne na stronie internetowej festiwalu:
www.warszawska-jesien.art.pl

Patronat Honorowy

Wicepremier, Minister Kultury
i Dziedzictwa Narodowego
/ **Piotr Gliński**

Prezydent miasta
stołecznego Warszawy
/ **Rafał Trzaskowski**

Organizator

Współorganizatorzy

Partnerzy Festiwalu

UMFC

Uniwersytet Muzyczny
Fryderyka Chopina

Partnerzy Małej Warszawskiej Jesieni

Warszawska Jesień 2022 dziękuje za pomoc finansową
i zaangażowanie na rzecz Festiwalu

Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego
miastu stołecznemu Warszawa
Fundacji PZU

oraz współorganizatorom, partnerom,
a także następującym instytucjom i firmom:

Malina Art

Partnerzy medialni
Festiwalu

wyborcza.pl

POLITYKA

PRESTO
MIECZA FILM SETUNA

Partnerzy medialni
Małej Warszawskiej
Jesieni

CzasDzieci

kultura
OD KOŁYSKI

Presto
junior

Festiwal dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury, w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca, środków miasta stołecznego Warszawy i Fundacji PZU.

Mała Warszawska Jesień została dofinansowana ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca

FUNDACJA

Festiwal współfinansowany w ramach programu Unii Europejskiej „Kreatywna Europa”.

Festiwal zrealizowano z udziałem środków finansowych otrzymanych od Islandii, Lichtensteinu i Norwegii w ramach funduszy EOG i funduszy norweskich.

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Festiwal jest członkiem Europejskiej Konferencji Promotorów Nowej Muzyki oraz europejskiej sieci Ulysses zrzeszającej instytucje kultury w ramach programu Unii Europejskiej „Kreatywna Europa”.

Biuro Festiwalu

Rynek Starego Miasta 27, 00-272 Warszawa

tel.: 22 831 06 07, 22 635 91 38

e-mail: festival@warsaw-autumn.art.pl

www.warszawska-jesien.art.pl

Tekst © / Jerzy Kornowicz

Opracowanie graficzne / Adam Dudek

